

Országos Választási Bizottság
Elnöke

Szám: VAL-ATM-54/2010.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Az Országos Választási Bizottság nevében az Alkotmánybíróságról szóló 1989. évi XXXII. törvény 21.§-ának (2) bekezdésében biztosított joggal élve

indítványozom

a választási eljárásról szóló 1997. évi C. törvény (a továbbiakban: Ve.) új 26.§ (6) bekezdése alkotmányosságának utólagos felülvizsgálatát.

Az Országgyűlés 2010. június 21-én fogadta el a Horváth Zsolt országgyűlési képviselő (Fidesz – Magyar Polgári Szövetség) által a választási eljárásról szóló 1997. évi C. törvény módosítására önálló képviselői indítványként beterjesztett törvényjavaslatot, amit a Magyar Közlönyben a 2010. évi LXI. törvényben hirdettek ki. A törvény szerint az Országos Választási Bizottságot minden általános választás (országgyűlési; európai parlamenti; önkormányzati) alkalmával meg kell újítani.

Alkotmányossági kifogásaink a következők:

1. A törvénymódosítás alkotmányosságának megítélése szempontjából mérvado a hasonló ügyben született 5/2007. (II. 27.) AB határozat. Ebben az Alkotmánybíróság azt vizsgálta, hogy egy határozott időtartamra választott állami vezetői tisztség jogalkotás útján történő idő előtti megszüntetése, vagyis a mandátum önkényes lerövidítése nem ellentétes-e a jogbiztonság követelményével, *így különösen nem sért-e szerzett jogot?*

Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a jogalkotás diszfunkcionális, ha a jogalkotó normatív szabályozási tárgykörben egyedi döntést hoz. A normatív aktus szükségképpeni eleme ugyanis az, hogy a címzettek köre szélesebb, s nem közvetlenül és konkrétan meghatározott egy vagy több személyre vonatkozik. Ha a jogalkotó a hatályos jogszabály alkalmazását, vagy a jogszabály normatív módon történő módosítását kerüli meg az egyedi döntés jogszabályi formába öntésével, a megoldás visszaélésszerűvé válik. A konkrét

jogviszonyokat ezzel a módszerrel megszüntető jogszabályi rendelkezés tartalmában jogalkalmazói aktusnak minősül, ez esetben ellene az érintetteknek jogorvoslattal kellene rendelkezniük. Az állami vezetők határozott tartamú megbízási jogviszonya idejének lerövidítésére csak törvényben meghatározott objektív vagy szubjektív okok alapján kerülhet sor.

Határozatában az Alkotmánybíróság megállapította, hogy „...az egyedi esetre szabott, jogszabályi formába öltöztetett döntés sérti az Alkotmány 2.§ (1) bekezdésében deklarált jogállamiság elvének szerves részét képező jogbiztonságot.”

Megítélésünk szerint ebben az esetben nem egyszerűen arról van szó, hogy egy, a törvényhozó által létesített jogot a törvényhozó visszavon – ezt megteheti, pl. a választási bizottságok rendszerének átalakítása kapcsán. Mindenféle átszervezés nélkül azonban érvényesül a szerzett jogok speciális, alanyi jogi helyzethez közelítő védelme, melyet a magyar AB a gazdasági stabilizációs törvénycsomag kapcsán művelt ki. Ugyanis a négy évre választott tisztség keletkezése előtt a jelölteket meg kellett kérdezni arról, hogy vállalják-e a közjogi döntéshozó testületben betöltött pozícióval járó többlet-terheket, munkát. További életvitelüket ezen feladatvállalással összhangban tervezték, s ezzel várományuk keletkezett a tisztség négy éven keresztüli viselésére.

Ezt jogállami módszerekkel csak a törvényben rögzített megszűnési okok fennállása vagy pedig olyan törvénymódosítás szüntethetné meg, amely a választások feletti törvényességi ellenőrzés egész rendszerét konstruálná újjá. A törvényességi ellenőrző testületekre vonatkozó egységes szabályozás egyetlen ponton történő megváltoztatása nem minősülhet törvényhozói koncepció-váltásnak. A helyi – területi és országos szintű választási bizottságok között ésszerű indok nélkül bevezetett megkülönböztetés nem tekinthető elégséges alkotmányos indoknak, így az sérti az Alkotmány 70/A.§-ában szabályozott hátrányos megkülönböztetés tilalmának elvét is. A választott tisztségviselők mandátumának megfelelő alkotmányos indok nélküli, diszkriminatív, visszaélészerű lerövidítése a szerzett jogok sérelmén keresztül sérti a jogbiztonság jogállami követelményét.

2. A magyar alkotmányjogban az országgyűlési képviselők választásáról szóló 1989. évi XXXIV. törvény (Vjt.), majd a választási eljárásról szóló 1997. évi C. törvény (Ve.) megalkotása óta az eljárási törvény azon alkotmányos elvet emelte tételes jogi szintre, amely szerint hatalommegosztási megfontolásokból mindig a leköszönő parlament választ új OVB-t a következő ciklusra. Az új megoldás szakít ezzel, *felszámolja ennek a speciális ellensúlynak*

az alkotmányos funkcióját a hatalommegosztás rendjén belül, s így gyengíti a hatalommegosztás alkotmányos elvét is.

A törvény – egyenként taglalt hibás elemei következtében – nem állja ki az alkotmányos jogalkotásra vonatkozó követelmények próbáját. *Összességében pedig sérti a semleges ellenőrző szervek alkotmányos jogállami koncepcióját*, mert szakít a hatalommegosztás elvéhez illeszkedő fékek és ellensúlyok törvényi megoldásokban rögzített rendjével.

Mindezek alapján kezdeményezzük a kifogásolt rendelkezés alkotmányellenességének megállapítását és *megsemmisítését*.

Budapest, 2010. július 9.

Üdvözlettel:

Dr. Szigeti Péter

